

Török Rezső
V I A ~~SIS~~ V I R Á G
Bohózat egyfelvonásban
Személyek)

Péter, középkorú parasztgazda

Mári a felesége

Biró idősebb parasztgazda

Történik valamelyik magyar faluban valamikor a két háború között.

Szin: egyszerű parasztszoba.

Mári: (Péterrel be): Hozta isten, édes párom! Szaporán meggyűtt kend.
Milyen vásárt csinált, had hallom?

Péter: (Tarisznyáját a szék támlájára akasztja, mellé a botját) Jót,
lelkem, jót. (Leül, Mária körülötte sütyög forog).

Mári: Kapos vót a koca?

Péter: Kapos ám! Szen csak úgy virított. Ugyan vót, akár a vakart
potyka. A santa Cseribalog, az a vaslabu, az vette meg.

Mári: Osztan? (az ujjait összedöztösöli)

Péter: Mit gondósz?

Mári: Kettőt?...

Péter: (Fölfelé mutogat)

Mári: Kettő és felet?...

Péter: Harom és felet, lelkem, harom és felet! Annyit kaptam érte.

Mári: (Álmélkodva) Harom és felet?!... Ennyi ménkü sok pézt?...

Péter: De jajám!

Mári: Az isten áldja meg kendet, milyen marha nagy esze van a seftöles-
hez, édes párom....

Péter: Meg is érte az árat, majd két mázsát nyomott. No most aztán
megvehessük a tehénket együtt van rá a pénz.

Mári: Hála istennek!

Péter: Örömnep ám ez, marikám...

Mári: Ebizony az.

Péter: De nemcsak a koca vegett.

Mári: Hat?

Péter: Tudod e milyen nap van ma?

Mári: Tudom hat, szerda.

Péter: Jaj, lelkem (megöleli) ma tizenöt esztendeje költöztünk egy
fedél alá. (Sohajt) 15 esztendő... hát, édes párom, isten
élteszen bennünket!

Mári: Kendet is tartsa meg az isten jó egészségben, boldogságban,
a gyerekeivel, meg velem együtt!

Péter: Ámen. (Ölelkeznek) hát itt mi van a lajbizszebbe?

Mari: Mutassa meg akkor megmondom!

Péter: Tanádd ki.

Mari: Cukor a gyerekeknek?

Péter: Nem á !

Mari: Pántlika?

Péter: Nem á!

Mari: Mongya má ki szapprán, mer kifúri az ódalamat!

Péter: Ez é! (Aranyláncot húz elő)

Mari: Jaj, édes párom jaj szentem, lógassa má a nyakamba! Jaj de szép, de gyönyörű. Még az a szép szűz Maria is rajta van. Arany?

Péter: Tiszta szeín arany. Bár akkora vóna mind a kocsikötő lánc!

Mari: Köszönöm, édes párom, köszönöm, ezerszer is köszönöm!

Hogy milyen jó emberem van nékem!

Péter: Jó ám, mer te is jó vagy.

Mari: Tizenöt esztendeje mindig csak a kedvembe járt, soha egy rossz szava nem vót, szeretett...

Péter: Meg is érdemelted. Dógoztá mint az ökör.

Mari: Kend se henyélt

Péter: Van is látszattja.

Mari: Van, hal istennek! (Ölelkeznek)

Biró: (be botjával nagyot koppant) Erezd el hé! Aggyon isten!

Péter: (elengedi Marit) Na most rajtakapott bennünket bíró uram, csak el ne pletykázza! (kezelnek) hozta isten!

Mari: Isten hozta nálunk, tegye le magát, bíró uram!

Biró: Köszönöm Mari (Leül) hát , Péter fíjam... hallod e ... (Mari felé int) zsindel van a háztetön...

Péter: Fordulj egyet, lelkem!

Mari: Titok megyen? politikáznak biztodsan... No csak bicskára ne mennyenek! (El)

Biró: (Utánna néz) De jóra való fehéj nép. Jót választottál, Péter.

Péter:(Pipára gyújt) Szerencsével.

Biró: Egészséges, dógos, szép is, Miljen szép vastag lábai vannak meg aztán csöcse, fa-ra...

Péter: Minden a helin van. Bizony, jój jártan vele. Eppen ma 15 esztendeje, hogy együtt vagyunk.

Biró: HM .... 15 esztendő?...Nagy idő. Szép idő! Oszt látom, ma is szeretitek egymást.

Péter: Akár az első nap?

Biró: No meg az a három szép gyerek. Különösen a középső: Tennap is elneztém ahogy játszott az unokammal. Olyan szép nagy feje van mint egy úritök...

Péter: Egésségessek hal istennek...

Biró: Hát éppen azért mondok én neked egy okos szót, Péter. E sküggyetek

(átmozva a 2 oldalról)

Esküdjetek meg most már a Mária.

Péter (Némi töprengés után) Eskügyünk meg? Osz mé?.

Biró: Hát azé mer még nem esküdtetek meg.

Péter: Osztán mongya kend bíró uram ha megesküünk, attul jobb íze lessz a Mária főztjinek?

Biró: Nem hinném.

Péter: Vagy tán a törvény parancsója, hogy 15 esztendőm túl muszáj papró menni?

Biró: Nem parancsója az egy szóva se.

Péter: Akkó pedig nem is fogom sztat elhamarkonni.

Biró: Elhamarkonni? 15 esztendő után?!

Péter: Tuggya, akkó 15 esztendeje a Mária megindítottuk a szerelmi eljárást, hát oda atam én a Mária elé hogy hát hallod-e Mária Emmekem vona kedvem veled megeskünni, denem esküdök, mé, mer nem aszondi. Azé mondok hogy meg ne bannam. Merhogy minden asszonyba hét ördög van, ~~akkó~~ aki csak akkó gyün elő mikó ma túl van az esketön. Hát éppen ezé én kipróbállak téged, te Mária.

Biró: Úgy érted, hogy szerelem szempontjából?

Péter: Nem a, bíró uram. Annak a szempontjából én má akkó jójó táje-kozódva vótam. Hanem hogy mondok, ha jó életünk lessz nem bénom, egye meg a fene, papró is elmék veled ha meg nem, hát én jobbra, te balra. Én is más asszony után nézek, te is me-hecc ahun a part szakad. Így marattunk áldás nélkül.

Biró: Éretelek én Péter. Azért tetted hogy jól viselje magát az asszony, tudván, hogy fojvást kifelé álla szekere rudja. Bár én is így tettem vóna, akkó nem köne most, ósz öreg aggastyán léttemre a feleségemet, azt a vén boszorkányt úgy elverni, mind a ketfenekü dobot.

Péter: (Nevet). Köll?

Biró: Muszáj. Külpolitikai okokbul. Mer hogy mindig csak a külvi-laggal törődik, engem meg ehét a fene, azt se bannya....

Péter: (Fejcsóválva) Oszt hogy tuggya megverni?....Eggy asszonyt....

Biró: Hadd csak, fijam, te se fekszel még a kakukkfű alatt! Nem tud-Hatod előre...De ha meg azt hiszed, hogy te nem fogod képen andalittani a Mária, hát attul inkább esküdj meg vele. Már csak azé is, mer ezen fordul, hogy leszel e bíró vagy se...

Péter: (Bámul) Hogy mongya, bíró uram?

Biró: Úgy, hogy én má öreg vagyok a bíróságra oszt mindenki téged akar a helyembe. Mer én az előbb a kocsmába beattam a lemondásomat

Péter: Oszt engem akarnak?

Biró: Csakis. De csak úgy, ha megesküttök a Máriaival. mer a bírónak példát köll ~~mm~~ skatuláni. Hát felelj, Péter mer a gazdák együtt vannak

a kocsmába, oszt várják a választ.

Péter: ézen jó van (vakarja a fejét) csak az eskető. Mert hát úgy megszoktam én má ~~en~~ ezt az állapotot, hogy nem is tudom, hogy tanáлом föl magam a törvényes házasság életbe. Meg oszt a Mari is...

Biro: Bizd csak rám, majd én szölok vele. Küld csak be majd a lelkire beszélek!

Péter: (Kifelé menet) Mari, Mari...

Mari (be) No, bíró uram, most én kerülök sorra?

Biro: Bizony édes lányom, mostan te. Új csak le egy csipettet.

Mari: Mér ülnék le?

Biro: Majd meghallod. Na új má le! (Mari leül) Hát te, Mari, hallom 15 esztendeje éltek együtt Péterrel?

Mari: Bizony éppen ma 15 esztendeje. Eszibe tartotta az én édes párom. Láncot is hozott, ezt e, áldja meg a zisten!

Biro: Szereted? ugye?

Mari: Jaj nekem! Hát ilyen embert ne szeressen a parja? Egy rossz szava se vót hozzám...

Biro: De mostanába már beken hagy ugye, nem úgy, mind régen?

Mari: Nem jó nezi a Pétert bíró uram. Olyan ember az, hogy három asszony is kevés vóna neki (kicsit szemérmeskedve) Ha én egymagam elég nem vónék...

Biro: Szóval derek ember a Péter?

Mari: Az, derek...

Biro: Csak egy hibája van, hogy nem vitt a papó....

Mari: Az se az ő hibája. Az én hibám is. Mit gondol kend, ha egy asszony a papó akar menni nem viszi ütöt az ura ha má egyszer szereti? Viszi az esze nélkül! No de én nem nagyon esenkettem utánna. A férféemberbe 9 ördög lakik oszt mind a kikenc kibújik belüle lagzi után három hétre. Okultam én a mások baján!....Az én Péterem szeret engem, nagyon szeret még a máj nap is. Most is minden écdaka.... izé.....megmutassa, hogy szeret. De még félt is. A szeme majd kiugrik, ha más ferfineppel szóbaallok. Mer azt gondolja hogy nem vagyunk olyan szorossan összemadzzagóva. Hát ez a Mari egyszer csak szedi a staférungot, oszt egyes-bugyesz itthagya. A Próbanak két vége van : ő próbál engem én próbálok őtet...

Biro: Ez aztán az okos szó! Sose hittem vóna, hogy asszonyba is szorulhat ekkora esz. Szóval te se akartad a lagzit? De má akarod?

Mari: Akarja a fene! Olyan szépen élünk, mind a tubagerlek. Hogy a faluba megszónak érte? Hogy koptassák a nyelvüket!

Biro: Igaz, igaz, de most más gyütt a dologba: Ezen múllik, hogy lessz bíró a Péter... Mer hogy én má kivenültem....

Mari: Mi, ... Mit mond kend? bíró? Az én Péterem? ... szent isten!

Bíró: De ahhoz meg kell veled eskünni. Mer az első ember a faluba a bíró, a többi csöcselék nép azon épül...

Mari: (szorongva) a Péter .... mit szólt?

Bíró: Hát hogy megesküttök.

Mari: Hát akko minek a beszéd? Ha ő akar valamit, annak úgy kő lenni! Mer nem monta mingya?

Bíró: (Szedelőködik) No akko renbe is vonánk. Megyek, megyiszem a választé. Isten álgyon lelkiem! (El)

Mari: (Összekulcsolja a kezét felnéz az égre) Édes szűz Máriám! Köszönöm néked ezt a sok örömet egy nap. Hogy megértük a Péterrel a 15 esztendő t békességben, boldogságban, egészségben. Köszönöm a 3 kis családot, meg hogy jó elsőztük a kocát. Édes szűz Máriám, a vaslábu Gseri se csinált vele rossz seftet, hacsak meg nem döglik neki... Köszönöm hogy együtt a pénz a tehénkere, egy olyan szép piros tarkát akarunk, Köszönöm az aranylancot is (morzsolgatja) hát, vastagabb is lehetett vóna de hát mit csigajunk, ha csak ijenre tellett Köszönöm a nagy tisztességet, a bíróválasztást. Hát igy hogy a mostani bíró ^{trutyk} trotykos szegény, de majd az én Peterem megmutassa nekik is (gondolkodik) most más nem jut eszembe, amen...

Péter: (Be) No, lelkiem? Mari (A karjaiba repül) jaj, édes párom, jaj lelkiem akkor fene nagy rangja lesz kendnek, hogy szinte félek a hatalmatul.

.....
Péter: Félsz am... Ha én bíró leszek te meg bíróné leszel, oszt kvitt. Mer most má elég vót a próba. Lagzi lesz, M

Mari: Lesz ugye lelkiem? Alig várom! Ugy rám gyűtt a múlt vasárnap amikor elnéztem azt a ferdepofájú Bakaló Orzsét, meg az is kiszépült abba a selem ruhába, fátylba, a fején meg avval a szép viaksvirág koszorúval. Engem nezzen majd meg kend!

Péter: No hiszen! Különb leszel te a viaksvirág nélkül is mint ő ~~A~~ viaksviraggal.

Mari: Gondolom hát még ha fölteszem...

Péter: Fölteszed e? Tréfász ugye?

Mari: Mer tréfálnék?

Péter: Mer csak nem gondolod komolyan hogy viaksviraggal mennél eskünni.

Mari: Ejnye, de furcsa kend. Mer ne gondolhatnám igazán? Mer ne lehetne viaksvirág, ha a Bakaló Orzsén lehetett?

Péter: Mer ő még lany vót, lelkiem, te meg asszony vagy 15 esztendeje.

Mari: No, attul még lehet viaksvirág, Mer vagy a felesége vagyok kendnek, oszt akko kő a jó fenének az eskető, vagy nem vagyok a feleséged, oszt ha a pap ele visz, hat a menyasszonya vagyok. A Menyasszony pedig nem menyasszony viaksvirág nélkül.

Péter: Nem jó mondd, tubicám. Ha má 15 esztendeje mentünk volna pap ele, akko mehetett volna.

Mari: Osztan mibe a különbség? Mielőtt összeköltöztünk volna, akko is alutt kend nallam meg a Bakallo Orzsitül is látták kimászni hajnalban a mostani urát, oszt meg is föltette a viakszviragot, hogy nem sült le a pofaja.ő.....

Péter: Az lehet, hogy csak szöbeszed, én nem láttam hogy vót e nalla a lagzijuk előtt.

Mari: Kendet se látta senki, mikö velem egy nyoszolyán alutt.

Péter: (Alig túrtózteti magát) Ejnye, Mari, nem ismerek rád. Hová tettetted az eszedet? Harom nagy gyereked van, isten tartsa meg őket, oszt fátyol meg viakszviragot tennél, mind a jeruzsálemi szüzek...

Mari: A gyerekek? Legalabb vinnék a fátyolt, hogy ne érjen a sarba.

Péter: Ne vaduj má! Meg ijét! fátyol, viakszvirag, selemruha,....rá is menne a tehen ára...

Mari: Lássá kend ezaz! (Sirni kezd) először csak csendesesen, majd hangosobban, a végen már nem is sir hanem kiabál) Mongya csak ki egyenesen: Sajnálja kend a pénzt túlem. Hogy ezt kellett megérem! Annyi pénzibe vagyok kendnek? Ebbe az egy szárongyba jarok má öt esztendeje.... Asziszzi kend, hogy ha biróné leszek, akkor is ilyen szemembe fogok járni. Majd kinyissa kend a bikszáját tudom isten! Sajnálja kend túlem azt a rongy viakszviragot? Tan meg az ételt is sajnálja túlem? Nem érdemlem meg má? Nem eleget fáradok. Nem kapálok görnyedek, gyomlалok, egyelek, takarítok, sütök, főzők, varok, kótok, teszok. veszek, stírgök?forgok, igyekezek, iparkodok, mi? Nem tartottam rendbe a házat? Nem mosom ki ingit, gatyáját? A gyerekek tan koszosak az étel tan kozmás, a ház tan mocskos, a malac tan nem hizik, a lo tan kehes, az aprojoszak tan elvesz, a penzibe tan hibadzik, a kemény tan duledez, a kamra tan üres, a lajbija tan ringyes-rongyos, a kert tan gazos, vagy hat mi baja van velem, vagy nem érdemlem meg 15 esztendeji nehezseges robot után azt a büdös viakszviragot?????....

Péter: (Tobbször közbe akart szólni, most bámulva) Álmodok

Biztos hogy álmodok, vagy csakugyan te hujjantottád ijan kilométerest.

Mari: En am akitül sajnálja a viakszviragot!

Péter: Hat így tudsz te beszélni? Meg csak szó van rula, hogy pap ele megyünk, oszt má kinyilt a csipád? Te mocskos fajzat te alattomos sunyi, hamis farizeus, te, hogy szakadjon rád a tüzes nap!

Mari: (A szinpad szeleröl) Nezzetek emberek, ez a hitvány ember akar biro lenni, aki így beszél a hüseges párjával 15 évi ~~KXXX~~ kinos keserves boldogtalan házasság után, mer sajnaja túle a pénzt. Ez a nyaklánc is akar a pokháló! Ha úgy szereti kend a pénzt, nyelje le, oszt fullaggyon meg rajta.

Péter: Ejnye de most má' elég, te mocskos! (Felkapja a botot és úti)

Nesze kutya, nesze, neszekutya nesze!!!~~TTTTTT~~.

Mári: Jaj, jaj nekem, jaj, jaj, menybeli istenem, jaj, édes szuzmariám

Biró: (Almélkodva all az ajtóban) Ejha, elég lessz má' peterfijam

Péter: Nem, amíg utolsót nem rúg!

Biró: (Közejük áll) Na elég már, rossz nézni!

Mári: Hát még kapni!

Péter: (Ledobja a botot) Ugye mondom, kendnek bíró uram, 15 esztendő sem elég hosszú tróba. Amíg egy a szszony a koporsóban nem fekszik, addig sosem tudni, kivel lakik egy fedél alatt az ember. Viaszkvirag kőne neki!

Mári: (Sir) Sajnája túlem, rongyokba akar eskünni. Kudusbírónet akar csinálni belülem.

Péter: (Feleje indul) Fogd be! Még nem vegeztem, csak pihenek,.....

Biró: En meg ütközbe megfordulok, visszagyúvók megkérdezni mikor es-küttök hogy azt is megmondhassam. --

Péter: Semmikor!

Biró: Ej, Ej, ...Hát a bíroságra mit mondjak?

Péter: Hogy köszönöm a megbízatást, de belpolitikai okokból nem vállalom.

Biró: Tizenöt év után.....No még ilyet! (Indul, Visszafordul) Péter ~~XX~~ gondódd meg! Nagy sor az bírónak lenni....

Péter: Nem oszt punk-tum!

Biró: (Hümmögve, fejcsóvalva el) ~~XXXX~~

Mári:(Simogatja a fenekét) Péter.....~~XX~~

~~XXXXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXX~~

Péter:(Ranéz de elfordítja a fejét nem felel)

Mári: Parom....

Péter: Halgass!

Mári: Édes parom menkü erős ember ám kend... Zsibog minden tagom.

Péter: (Kissé enyhébben) minek járt a szád?

Mári: szen bánom én má, mind amelyik kutya 9 kölkedzzik (sir)

Péter: (Magsajnálja) Ne bögg má, a fene egye meg az egész bírósgót! Esketőt, mindent! (Odamegy hozzá) faj?

Mári:Kegyetlenül sajog.

Péter: Hun?

Mári: Itt meg itt (Mutogatja)

Péter: Szegény Marikám (simogatja)

Mári: (Hangosan sit) De legjobban faj, hogy nem lessz kendből bíró.

Péter: Hát annak má lútek.....

Biró: (Be) Péter fijam, még egyszer mondom gondódd meg !.....

Mári: Bíró uram, mongya meg kend szivbül, rossz esszony az akit 15 esztendő alatt egyszer köll megverni?

Bíró: M^á h^ogy v^ona r^ossz? Ink^ább ú^vegszekrénybe k^öne m^utogatni.

Mári: Ű Na lassa, édes párom! (mongya péternek) Bocsássa meg hogy ennyire elvert kend oszt esküddj^ön meg velem.

Bíró: Okos beszéd, magam is amondó vagyok. Na, vállalod?

Péter: Vállalom. (Márihoz) De reméllem, a viakszvirággal végezté?

Mári: Hat azért még nem vegeztem csak pihenek.

f i n e = VÉGE

MÁRI = BEZEG GÉZA'NI' SZÜL: BAGI ERZSEBET

PÉTER = BEZEG GÉZA

BÍRÓ = PEMYVESI JÓZSEF